

اولین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج فرهنگ و هنر ایران

art.confnastr.ir

نگاهی به نگارگری با رویکرد عالم خیال و مفهوم فضا در مینیاتور ایرانی

علی محمودی عالمی^{۱*}، پروا فرحبخش^۲

۱- استادیار گروه هنر دانشگاه مارلیک نوشهر، alimahmodialemi@yahoo.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ هنر ایران باستان دانشگاه مارلیک نوشهر، parva.frah@gmail.com

چکیده

متأسفانه تا کنون توجه زیادی به هنر ایرانی و مخصوصاً هنر ایران اسلامی، از لحاظ معنای فلسفی و تمثیلی درونی این هنر نشده است، و بیشتر تحقیقات دانشمندان که در این رشته، اکثراً خارجی بوده‌اند، به شرح عناصر صوری و مباحث تاریخی معطوف گردیده است. آن تعمق در جنبه درونی موضوع و علاقه مفرط به کشف معنای واقعی هنر که در مورد هنر چینی و ژاپنی و هندی توسط افرادی مانند کوماراسوامی، زیمر، دانلیو، کرامیش، سالمونی، و اخیراً رولاند، نشان داده شده است، در مورد هنر ایران اسلامی کم‌تر دیده می‌شود. چند تحقیق عمیق موجود در هنر اسلامی که متوجه معنای واقعی این هنر بوده است، توسط بورکهارت، و نیز اتینگهاوسن، و پوپ و چند فرد انگشت شمار دیگر در این رشته، کاملاً استثنایی است. در این مقال سعی بر شناخت مینیاتور و نگارگری ایرانی بشود و در این میان ریشه و فلسفه ی نگارگری مورد بازخوانی قرار گیرد.

کلمات کلیدی: مینیاتور، نگارگری، فضا در نگارگری، عالم خیال، حضرات خمسه، بوکهارت